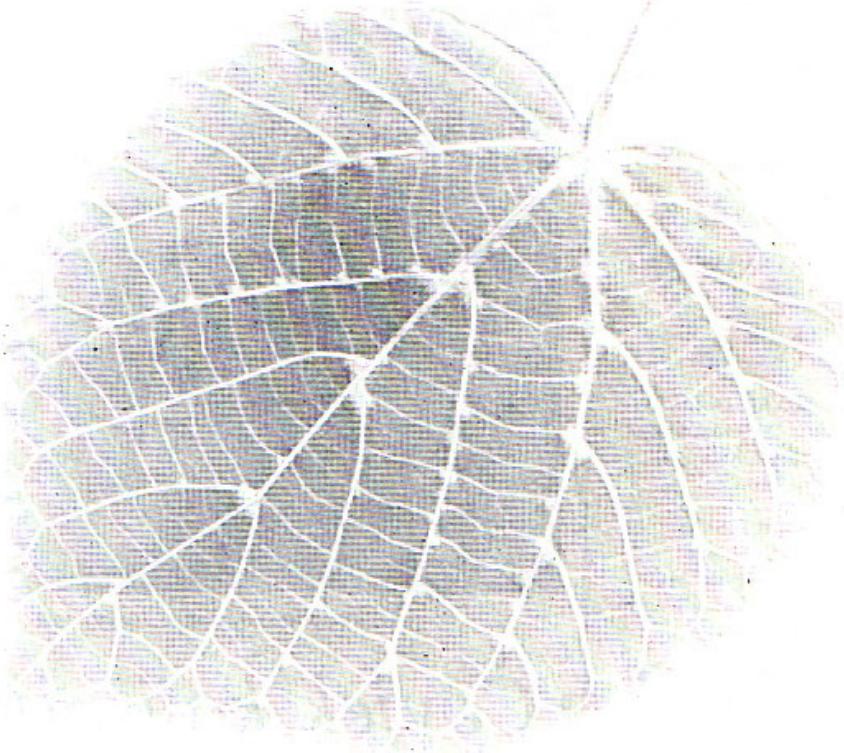

list

LIST ŠKOLE LIKOVNIH UMJETNOSTI U SPLITU BROJ 8 LIPANJ 1994. GODINE

85
GODINA ŠKOLE

- umjetnik i kamen — umjetnost
- stvaranje je strast
- starijima je prirodna zadaća da prenose svoje znanje na mlađe
- slikar diskretnog humanizma
- prisna i bohemска atmosfera
- poetski razgovor s kamenom
- izvannastavne aktivnosti u školi
- ugrožava li ekranizacija poznatih književnih djela ljepotu čitanja
- zlatni prag
- salona
- glagoljica — simbol hrvatske autohtonosti

Riječ odgovorne urednice

Štovani čitatelji i suradnici "ARTLISTA", ove godine proslavljamo 85. godišnjicu škole. Stoga je jedan dio sadržaja posvećan ovom jubileju dok će drugi dio lista sadržavati manje-više informacije i stalne rubrike. Naš list dobio je još jedno Priznanje na LIDRANU '94 koji se održao u Puli. Priznanje mu je dodijeljeno u konkurenciji od sedamdesetak listova koji su stigli pred prosudbenu komisiju Ministarstva prosvjete odnosno Zavoda za školstvo. Putopis učenice Zrinka Sternšek pod nazivom "Marjanske crkvice" takoder se našao na državnom natjecanju LIDRANO. Iako ponekad nailazimo na nerazumijevanje i neopravdane kritike, ovi uspjesi i Priznanja na LIDRANU koja nam dodjeljuje najeminentnija književna i novinarska imena potpora su nam u našem dalnjem radu.

prof. Vanja Škrobica

IZDAVAČ:
Škola likovnih umjetnosti

ADRESA I TEL/FAKS:
Fausta Vrančića 17 Split
058/ 521-874

**ODGOVORNA
UREDница:**
prof. Vanja Škrobica

GLAVNA UREDNICA:
Ivana Žitnik

LEKTOR:
prof. Ivana Jukić

REDAKCIJA LISTA:
Luka Duplančić, Dragan
Dordević, Ružica Jurić i
Maja Pavin

ODBOR LISTA:
profesori Jasenka
Žuvela-Splivalo, Marina
Luetić i Mladen Bilankov
(predsjednik)

**DESIGN I TEHNIČKA
OBRADA LISTA:**
prof. ak. grafičar Nikola
Skokandić

Izložba crteža povodom 85. obljetnice škole - Umjetnički salon

*Čovjek koji nije i dijete
ne može osjetiti nikakvo
zadovoljstvo u životu.*

Ch. Chaplin

ŠKOLA LIKOVNIH UMJETNOSTI

RAZGOVOR S PROFESOROM RADOSLAVOM DUHOVIĆEM

Umjetnik i kamen – umjetnosti

autorica priloga
prof. Ljubica BUBLE

LJ. BUBLE: Gosp. profesore, sjećate li se 1947. kada je službeno otvorena škola?

R. DUHOVIĆ: Sjećam se. Prvi direktor škole bio je Živko Kljaković ak. slikar, braća poznatog slikara Jozeta Kljakovića. Škola je počela raditi u vrlo skušenim prostorima. Najprije je otvoren keperški i slikarski odjel a zatim keramički. Grafički je otvoren kasnije, a odjel dizajna poslije 15 godina.

LJ. BUBLE: Kako se tada radilo?

R. DUHOVIĆ: Te 1947. bilo je vrlo malo učenika ali koji su imali veliku volju za rad. Bili su veliki entuzijasti. Učenici su rijetko išli na odmor, radilo se i bez prisustva profesora. U ovakom odjelu bilo je prosječno 5-6 učenika, maksimalno 7. To su godine siromaštva i gladi... Ipak su učenici dobro radili zahvaljujući dobroim i sposobnim profesorima. U kiparskom odjelu tada su radili Ivan Mirković (modeliranje) i Peter Ružić (vodio je obradu kamena). U slikarskom odjelu radili su Ante Kaštelanec i još neki nastavnici.

LJ. BUBLE: Danas su uvjeti mnogo bolji.

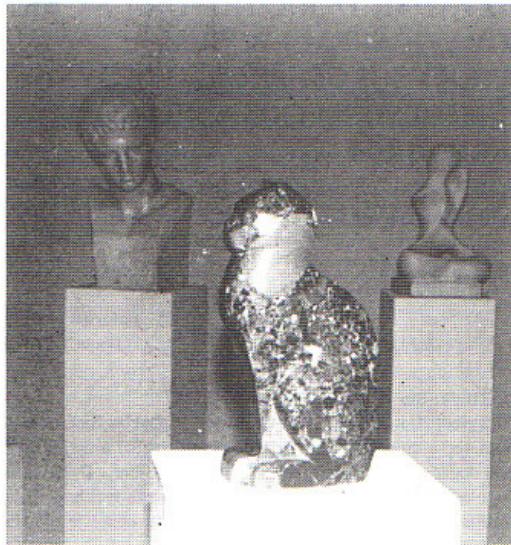
R. DUHOVIĆ: Jesu. Ipak bi trebalo uvesti strožu selekciju na prijemnim ispitima bez obzira koliko će svaki odjel uzeti učenika. Danas još traje praksa da se primaju gotovo svi sa prijemnog ispita. Dovoljna su dva-tri učenika da poremete disciplinu i sustav obrazovanja. Učenici bez talenta se pogrešno usmjeravaju. To je loše za njih, njihove roditelje i za školu. Ometaju nastavu. U tom slučaju bolje je imati 5 nego 10 učenika. Profesorski kadar moraju činiti dokazani stručnjaci u svom poslu i kao dobre zanatlige i kao umjetnici. Za doba Meštrovića i Kršinića u umjetničkim školama i na akademiji nisu mogli raditi oni koji nisu dokazani stručnjaci jer o tome ovisi uspjeh ne samo odjela nego i škole. Naša škola dala velik broj vršnih stručnjaka poznatih širom zemlje.

LJ. BUBLE: Kiparski odjel daje poseban pečat školi.

R. DUHOVIĆ: Da, a to se posebno vidi u dekorativnoj obradi kamena. Izloženih 37 radova učenika naše škole (povodom 85. godišnjice u pinakoteci Gospođe od Zdravlja op.a) samo je mali dio onoga što se radilo u ovom odjelu.

LJ. BUBLE: Kolika je razlika između klesarske škole na Braću u Pučištu u odnosu na kiparski odjel naše škole?

R. DUHOVIĆ: Naša škola svojim programom odgajala je učenike u dekorativnoj obradi kamena, dok škola na Braću ima čisti klesarski odjel. Bilo bi dobro da naši učenici savladaju klesarski zanat. Kada sam ja bio učenik školovanje je trajalo 5 godina. To je bilo jako dobro. Učenik se bez problema prebacivao iz odjela u odjel iako je to bilo rijetko. Tada je nakon srednje škole učenik mogao steći solidan zanatski temelj za upis na akademiju, za zapošljavanje ili da otvori svoju radnju. Zato mislim da bi bilo dobro da, s obzirom na ovo podneblje, sačuvamo tradiciju dekorativne obrade kamena. Dobro je znato da je ovu školu osnovao 1908. Kamilo Tončić i da je u Italiji i u Njemačkoj tražio nastavnici kada za našu školu.

Radovi u kamenu kiparskog odjela

LJ. BUBLE: Još je davno 1979. postavljen kamen temeljac novoj školskoj zgradi na Međama.

R. DUHOVIĆ: Da, kamen temeljac postavljen je kod galerije Meštrović. Škola je trebala postati ogrank Zagrebačke akademije likovnih umjetnosti na kojoj bi se školovali učenici u obradi kamena. No, taj je projekt propao. Ostali smo u staroj školi kojoj je inspekcija u 42 navrata zabranjivala rad zbog neadekvatnog prostora (napuklih zidova).

LJ. BUBLE: Sada smo u novoj školskoj zgradi gdje smo dobili bolje uvjete.

R. DUHOVIĆ: Današnji ravnatelj gosp. Mladen Bilankov je mnogo učinio za ovu školu. Mislim da bi za školu bilo dobro da on još dugo bude njen ravnatelj.

LJ. BUBLE: Vratimo se malo Vama i Vašem privatnom radu.

R. DUHOVIĆ: Do sada sam imao 13 samostalnih izložbi, a izlagao sam na 12 saveznih i nekoliko republičkih izložbi, ali i u Splitu. Među majdraže ubrajam izložbu u Beogradu (1962) i retrospektivnu u Splitu (1985); te onu u Zuriku (1986). Osim galerija i muzeja na području bivše Jugoslavije imaju 13 mojih radova. Svi su mi radovi dragi i teško se od njih odvajam. Ipak izdvajam "Zbijeg" kojeg je otkupio Povjesni muzej Makedonije u Skoplju (1962.), zatim "Zdenac mladosti" u Korčuli, "Psihu" u Zuriku (1986.), "Raspjevano kolo", reljef u kamenu "Akt", "Stojeću figuru" i "Spomenik partizanskoj vezi" koji se nalazi u Lovištu na Pelješcu.

LJ. BUBLE: Ove godine odlazite u mirovinu.

R. DUHOVIĆ: Da, ove godine odlazim u mirovinu i imat ću više vremena da radim na svojim kreacijama, što ne znači da i dalje neću ostati u vezi sa školom i pomoći što god bude trebalo.

LJ. BUBLE: Na čemu trenutno radite?

R. DUHOVIĆ: Pripreman izložbu plaketa (medaljona) poznatih ličnosti grada Splita od Diokleciana do danas. Iduće godine očekujem realizaciju svoje jubilarne retrospektivne izložbe povodom 40-te godišnjice mog rada. Nadam se da će ta izložba pokazati domet mog stvaralaštva.

LJ. BUBLE: Mi smo uvjereni, prof. Duhoviću da hoće, i unaprijed čestitamo.

IZVADAK IZ RAZGOVORA SA AK. GRAFIČAREM I BIVŠIM PROFESOROM ŠKOLE LIKOVNIH UMJETNOSTI GOSP. DRAGOM FRIEGLOM

Stvaranje je strast

**autorica priloga:
Ivana ŽITNIK**

I. Žitnik: Što vas je privuklo u umjetnosti?

D. Friedl: Umjetnost je strast, umjetnost je potreba. Sjećam se da sam već u drugoj ili trećoj godini dobivši risanku u njoj bilježio sva događanja oko sebe na način koje to dijete čini... Dakle, meni su olovka i papir bili sredstvo i potreba da nešto kažem o svojoj okolini. To druženje (sa olovkom i papirom, op.a.) je ostavilo neprekidnu potrebu da nastavim i da ne prekidam nikada. Naravno, ne može se govoriti da je to samo strast i zadovoljenje te strasti. Kad se stvarima pride ozbiljno, ima tu i nauke... Važno je ono što čovjek proživljava stvarajući, a stvaranje je strast, a strast je i zadovoljstvo.

I. Žitnik: Koji umjetnički izraz smatrate najboljim načinom da kažete ono što hoćete?

D. Friedl: ... svaka umjetnost ima svoju vrijednost, svaka ima svoju izražajnu vrijednost, bilo da se radi o zvuku u muzici, boji u slici, volumenu u kiparstvu, riječi u pociziji itd. Prema tome (...) najvrijednija je umjetnost koja oplemenjuje čovjeka, koja ga ispunja zadovoljstvo stvaralaštva. Ona koja drugima pruža zadovoljstvom i koja ga oplemenjuje. Cilj i svrha umjetnosti (...) je što je (čovjek, op.a.) činio napor da oplemeni predmet kojeg je držao u ruci, da oplemeni svoju okolinu. Bez obzira je li to činio iz

dokolice ili je to činio da umilostivi bogove, u svakom slučaju je činio napor veći od onog svakodnevnog napora življena...

I. Žitnik: Koliko je točno mišljenje da je težak i neshvaćen život umjetnika?

D. Friedl: ... Čiji je život shvaćen? Čovjek, bio umjetnik ili ne, uvijek se suočava sa poteškoćama, uvijek biva suočen sa nedostatkom nečega, jer želje su uvijek veće od mogućnosti... Pa i taj život na koji se mnogi žale nije ništa drugo nego život opterećen još i dodatnim psihičkim dilemama, i naravno da neshvaćen život proizlazi najčešće iz subjektivnog stava prema životu i okolini, a manje iz onog stvarnog objektivnog stanja... Čovjek u društvu ima svoje mjesto onoliko koliko ga zna sam zauzeti.

I. Žitnik: Jesu li Vas prihvaćali...

D. Friedl: ... život je kompromis... Kompromis je zbog toga što bi bilo nemoguće živjeti da ga nema, čak i u onom biloškom smislu kad je život kompromis između radanja i smrti - neprestani kompromis.

I. Žitnik: Kad biste ponovo birali životni put da li biste odabrali isti?

D. Friedl: ... Ponovo proći istom stazom bilo bi dosadno, ali kad bi taj život bio kontinuitet života kojeg sada živim (...), onda bi to bilo prava stvar jer postoji zadovoljstvo u pobjedivanju, u osvajanju novih saznanja, novih prostora, u novim traženjima. Uvijek postoji zadovoljstvo u nalaženju... Neprestano penjanje i padanje je smisao koji ispunjava svaki stvaralački život. I nemojte misliti da su veliki umjetnici stvorili sve iz prvog pokušaja, da to nije bilo muke... U svakom životu postoji ono obično, ljudsko, nema ničeg nadljudskog. Razlika je u tome što je doseg jednog veći, a drugog manji, pa tako i u likovnoj umjetnosti i u svim drugim umjetnostima. Svatko želi ostvariti svoj cilj na najvećoj razini. Međutim, to svima ne uspijeva. Uspijeva samo onima koji su rođeni da to postignu, koji su u životu imali šanse proći manje strmim stazama... naravno, ni sve ono što je razvikano nije uvijek najbolje. Postoji niz velikih stvari koje su ostale u prašini nepriznate, pa ih je čovječanstvo nakon stoljeća otkrivalo i priznavalo (...) dok je u dnevnim događajima uvijek bilo onih koji su nametali svoja rješenja jer su bili spremniji da zauzmu poziciju koja im je bila dostupna.

S otvaranja izložbe povodom 70. obljetnice škole – Umjetnički salon

Dekoracija u školi za Božićne blagdane

RAZGOVOR UGODNI SA SLIKAROM I BIVŠIM PROFESOROM I DIREKTOROM ŠKOLE LIKOVNIH UMJETNOSTI GOSP. VINKOM PROTIĆEM

Starijima je prirodna zadaća da prenose svoja znanja na mlađe

autori priloga:
Vedrana NAĐ i
Joško MATIJEVIĆ

ARTLIST: Vi ste bili dugogodišnji direktor Umjetničke škole. Ispričajte nam nešto o tim danima?

V. Protić: Bilo je to između 1962.-67. kada je škola u svom obrazovnom likovnom sadržaju imala isključivo područje primijenjenih umjetnosti (umjetnički zanati), mada se tada začinju i prvi koraci praktičnog i teorijskog rada s područja dizajna i industrijskog oblikovanja.

ARTLIST: Jeste li zadovoljni onim što ste postigli u životu, te iskustvom i znanjem koje ste prenijeli mladima?

V. Protić: Nikada nisam zadovoljan. Zapravo, nikad nitko nije realizirao sva svoja životna htijenja. Ali, vrlo sam sretan što sam rođen, a život je ipak i uvijek samo produžavanje ljudskog roda. Kako ne možemo vječito živjeti, starijima je prirodna zadaća da

prenose svoja iskustva na mlađe. Mogu slobodno reći da mi je prenošenje znanja na mlađe uvijek bila najveća radost. To sam radio punim srcem i s puno ljubavi. Koliko sam u tome uspio? To najbolje mogu odgovoriti moji učenici. Samo mogu reći da sam ja pošteno i savjesno obavljao svoju nastavnicičku dužnost.

ARTLIST: Da vam se pruži još jedna prilika u životu, koje biste zanimanje odabrali?

V. Protić: Uvijek isto! Neka učenici ove škole budu radosni što im je Bog dao dar za umjetnost. Oni mogu biti sretni u životu. Ja jesam!

ARTLIST: Što danas radite kad ste u mirovini?

V. Protić: Uvijek nešto radim. Rijetko koja struka pruža mogućnost održavanja mentalnog i fizičkog zdravlja. Likovna struka to omogućava, čak i u starijim godinama.

JAKOV BUDAŠA - OSNIVAČ GRAFIČKOG ODJELA U ŠKOLI LIKOVNIH UMJETNOSTI

Slikar "diskretnog humanizma"

autor priloga:
Ivana ŽITNIK

Jakov Budeša rođen je na otoku premudi 1992. godine. Iako je završio učiteljsku školu i službovao neko vrijeme kao učitelj, zov umjetnosti je bio jači, te se upisuje u Školu primjenjenih umjetnosti i Pedagošku akademiju. Radio je neko vrijeme u grafičkoj radionici Galilea Borinii u Veneciji a potom dolazi u Split. Radio je kao scenograf u Kazalištu lutaka i u HNK-u, a paralelno radi kao reklamni crtač ilustrirajući brojne plakate, knjige i druge proizvode. Vrlo je značajan njegov pedagoški rad u Školi likovnih umjetnika u Splitu čijom je zaslugom otvoren grafički odjel. Od 1960. izlaže samostalno, grupno i kolektivno u zemlji i u inozemstvu. Njegovi radovi nalaze se u mnogim galerijama širom Hrvatske i svijeta. Budeša je dobitnik brojnih nagrada i priznanja od kojih su najznačajnije: nagrada Splitskog salona, nagrada na 8. mediteranskom bienalu u Aleksandriji, nagrada "Emanuel Vidović", diploma na međunarodnom bienalu plakata u Varšavi, nagrada "Slobodne Dalnacije", nagrada na Zagrebačkom salonu... Opisati u nakoliko redaka stvaralački put jednog umjetnika i čovjeka, kao što je Jakov Budeša, je jako teško. Nakon gotovo četrdeset godina djelovanja nalazimo se zatečeni pred Budešinim slikarskim svijetom koji i dalje ostaje zagonetan. Budeša se na svom putu razvijao, napredovao, i nezasitno otkriva novo, ali u njegovom opusu ipak su prepoznatljive neke konstante: prigušena tregičnost i nostalgija za pejzažima rodne Premude, njenim dragama, uvalama, kršu i trave, njenim ljudima, mirisima i kolorima. U njegovim slikama vlasti "diskretni humanizam", kako kaže D. Kečkemet, i u njima susrećemo poetsku apstrakciju i nadrealizam maštotovitog hibridnog pejzaža, pejzaža ponora i tame. Budeša nije slikar rascvjetalog mediteranskog krajolika, njegovog svjetla, mirisa i boja, njegovog zrcalnog mora... Budeša se izražava u izložbenim slikarskim formama, pa slike lebde na rubu sna i jave, mimo zgušnute, prigušene tonova među kojima prevladava snježno - metalni sjaj.

Kre sećanja na magijsku snagu zavičaja, mrtvo umorne čemprese, grubost i naborost lica nisu tek puka lamentacija za rodnim krajem, već prelaze granice lokalnog i osobnog i postoju opće-ljudske - umjetničke.

Prvi put pred novom školskom zgradom

**SJEĆANJA DR. KRUNE
PRIJATELJA NA VRIJEME
PROVEDENO U NAŠOJ ŠKOLI**
**Prisna i bohemска
atmosfera**

Izbor iz Školske arhive
prof. v. ŠKROBICA

"... Prva sam predavanja držao u jednoj velikoj dvorani stare splitske barokne palače Cindro o kojoj sam te iste godine pisao u svojoj doktorskoj dizertaciji posvećenoj splitskom baroku. Predavanja su se održavala uvečer, uz slabo osvjetljenje, u hladnoj dvorani. Nije bilo školskih klupa ni katedre: nekoliko drvenih stolica i jedan raskliman stol predstavljali su svo pokućstvo. Nije bilo ni epidiaskopa, ni diapozitiva, ni ostalih pomagala. Govorio sam mladenačkim članom, pokazivao sam reprodukcije iz knjiga koje su mi tada bile dostupne, ali sam osjećao, da su učenici slušali s velikim interesom i neprikosnovenim odusjevljenjem.

Kada se sjetim imena tih slušaća koji su, osjetivši talent za umjetničko stvaranje i doznavši da se osnovala ta nova škola, bili dohrlili do Splita, mogu sa veseljem konstantirati da su mnogi od njih postali uvažena imena suvremene umjetnosti.

Nakon nekoliko mjeseci predavanja u dvorani stare barokne palače prešlo se u sadašnju zgradu škole (u ulici Ćiril - Metodovo op.a).

... Gledano s pedagoškog aspekta škola je dobivala svoju nužnu formu, ali je meni sentimentalno ostalo najdublje upravo sjećanje na te prve satove, u toj sugestivnoj i skoro bohemskoj atmosferi, tako prisnoj i tako nepostednoj.

... Sa Školom primijenjnih umjetnosti nisam, napustivši je, prekinuo svaku vezu: pratio sam njene uspjehe, posvećivao izložbe, održavao kontakte s nastavnicima. Stoga sam vrlo rado (...) prihvatio poziv da im održim predavanje (...) o slikaru Blažu Jurjevu... Osjetio sam tada, prolazeći hodnicima i učionicama i gledajući dačke radove, da su one klice koje smo tada, pred dva decenija usadivali, nisu ostale bez plodova."

**Iz kataloga izložbe crteža povodom
85. obljetnice škole**

Učiti i poučavati, misliti likovno, i to mišljeno uzorito materijalizirati, je nastojanje zabilježeno u našem gradu već početkom stoljeća. Tim kamenim putem mokrim od boja i prekritim šumama kistova, mukotrpno se, a ujeno i lako stiže do naše Škole likovnih umjetnosti u ulici Fausta Vrančića 17.

Tisuću je duga nastalo od čežnje mladih duša za lijepim.

Okovan stijenama Braća ili u dubini Segeta, mnogo lice je tu našlo autora.

Teška sila sublimacije i vedra snaga igre, pokretali su majstorske i dječje ruke, i učiti je bilo nekad teško, a nekada veselo.

Glina je stoput prešla svoj put: samo glina - oblik - opet glina. Ovako tvrd simbol života i smrti koji je u jezgri nastavnog tijeka, spontano pobijedu svojim smisalom i mladost, i igra, i ljepota. Ovome dati potporu, to su današnja htijenja. Let prost. Sve prema biti čovjek.

Prof. Mladen BILANKOV, ravnatelj

**Iz kataloga izložbe skulptura i
keramike povodom 85. obljetnice škole**

Umjetnik što djela drvo, kuje metal, mijesi glinu, kleće kameni oblik donosi do nas jednu čovjekovu prošlost - prošlost jednog nekadašnjeg čovjeka, bez koje ne bismo postojali. Zar nije divno što medju nama - u doba mehanike - postoji taj vjerni i strasni obožavatelj doba ruke? Vjekovi su prošli preko njegove glave i nisu iskvarili njegov duboki unutrašnji život, nisu ga nagnali da se odrekne svojih ikonskih postupaka otkrivanja i stvaranja svijeta. Priroda je i dalje za njega riznica tajni i čuda. I uvijek svojim golemlim rukama, tim slabim orudem, on pokušava da joj ih otme, da ih uključi u svoju igru. Tako neprekidno i iznova počinje jedna sjajna nekadašnjica, tako se obnavlja, ali ne ponavlja, otvara vatre, sjekire, kotača i lončarskog kola. U ateljeu jednog umjetnika svudje su ipisani pokušaji, eksperimenti, proročki izumi ruke, vjekovne tvorevine jedne rase koja nije izgubila rukotvorački dar.

Henri Focillon - Pohvala ruci /L'elogie de la main/

Svi vjerujemo. Sve započinje učenjem, koje uključuje prepoznavanje i osjećanje...

Izložba radova iz predmeta pismo

Neprekidno dogradivanje i poostvarenje istog, uvjerava sve one koji žele naučiti nešto od sebe. I tu se događa zagonetka koja uvijek ostaje zagonetka.

Uvijek kada dodem pred kip osjetim izvjesnu energiju, ali ta energija ostaje i kad otidem...

Uvijek se rado sjetim svog učenika D.D. i njegovog samoushićenja pred TIJELOM jednog kipa, kojeg je netom dovršio. Ushićenje sam shvatila kao radost davanja života tijelu kipa. Energija je ušla u tijelo. Ta "filmska" percepcija davanja je obećanje i objavljenje: ja mogu, ja hoću. Tada smo i razgovorali o kipu, o glini, kamenu, o rođendanu. I kad je on izustio: "Meni je sutra rođdan", ja sam dodala. OVO JE TVOJ DRUGI RODENDAN!.

Kipovi uvijek imaju svoje rođendane, a rođendani su trajno suočeni s bezgraničnom umjesto stvarnom TERROM INCOGNITOM koja traži budnost. I tako osjetljivo budni ulazimo u labirint, gdje ostavljamo svoje otiske, tragove i iskustva.

U ovim našim prostorima stalno nas gledaju kipovi u kojima SPA-VAJU BUDNOSTI: nepoznatog majstora Vučedolskog golubice, starokršćanskih sarkofaga, majstora Buvine, majstora Radovana, Jurija Dalmatinca, Duknovića, Meštrovića...

Nadamo se da i u ovim radovima prepoznajete tu osjetljivu budnost i samoushićanje.

prof. Jasenka Žuvela SPLIVALO

PALAČA SPONZA, DUBROVNIK

Poetski razgovor s kamenom

Mr Ivan MUSTAĆ,
ravnatelj Povijesnog arhiva u Dubrovniku

Počašćen sam što večeras smijem ispred grada Dubrovnika pozdraviti uvažene i drage naše prijatelje, profesore Škole likovnih umjetnika iz Splita, koji su nas za Dan Hrvatske državnosti

Dubrovnik, Palača Sponza - izložba povodom 85. obljetnice

obogatili ovom izložbom u atriju palače Sponze. Pred nama su dekorativne figure: ljudi, životinja, riba i ptica, među kojima i prepoznatljiva Vučedolska golubica, djelo drevnog majstora, što posta simbolom porušenog Vukovara, prijateljskog nam grada, te hrvatske Guernicke u kulturocidnom ratu na pragu 21. stoljeća a na tlu starog kontinenta...

Svi ovi predmeti iz kamena, mramora i keramike plod su velikog truda učenika ove škole sve tamo od 1947. g. pa do naših dana. Oni nam govore o dobro naučenom zanatu što kroz klesarevo dlijeto dobivaju izražajnu formu ljudskog stvaralaštva te ulaze u kategoriju umjetničkog ostvarenja. Njihovi autori preko njih zakoraknuće u trajanje sve dok ovi predmeti budu zaokupljeni i nadahnjivali radoznaile posjetitelje i dobronamjerne prolaznike. Stoga s pravom možemo čestitati večeras nazočnoj gospodi profesorima: kiparima, keramičarima i grafičarima koji su dio sebe, svog znanja i umijeća prenijeli na svoje učenike i omogućili da se povijest kulture nastavi kroz povijest svakoga čovjeka koji s poštovanjem pride njegovanju svega onoga što oplemenjuje, usavršava i poštuje prava ljudske vrijednosti.

Zahvaljujući ovako koncipiranoj postavi profesori su nam priuštili da doživimo ovu obradu kamena i mramora kao intimno predstavljanje, tih i nenametljivo, kao prijateljski razgovor u našim osamama.

Drago mi je spomeniti da poput nevidljive niti sve ove učeničke radove povezuje njihov učitelj priznati hrvatski akademski kipar Korčulanić Radoslav Duhović iz tradicionalne klesarske obitelji, a učenik opet velikog hrvatskog kipara Frana Kršinića.

Za Duhovića napisao akademik Cvito Fisković da svojim djelima prilazi poetski, potičući nas na razgovor sa svojom umjetnošću koja smiruje i brati se sa svima onima koji traže radost čovjeka, a to upravo i doživljavamo večeras na ovoj SPLITSKOJ IZLOŽBI. Stoga zaželimo Školi likovnih umjetnosti u Splitu da njene učenike i dalje prate kćeri Zeusa i Mnemozine stvarajući nove Kršiniće i Duhoviće na prostorima hrvatskih Helikona i Parnasa.

S proslave Dana škole

Izložbe

GODINA	GALERIJA	IZLOŽBA
1976.	ŠKOLA	NAKIT I STIPČIĆ-IV.DEKORACIJE
1977.	BRODODRALISTE	DEKORACIJA BLAGOVAONICE -IV. DEKORACIJE
1977.	ŠKOLA	SLIKE D. SOSA -IV. DEKORACIJE
1977.	ŠKOLA	SLIKE J. PODRUGA -IV. DEKORACIJE
1977.	ŠKOLA	SLIKE M. BATINE -IV. DEKORACIJE
1977.	ŠKOLA	SLIKE S. LOZANIĆA -IV. GRAFIKE
1978.	UMJ. SALON	70 GOD. ŠKOLE ŠK. CENTAR ZA DEK. UMJ. I IND. OBRIKOVANJE
1978.	CETINKA-TRILJ	MURAL -IV. DEKORACIJE
1978.	ŠKOLA	SLIKE J. KOKEZE -IV. GRAFIKE
1979.	FOTO KLUB	NASE GRESKE III. I IV. FOTO
1979.	SCPUĐ	FOTO N. ČIĆIN, ŠAIN + SLIKE I CVITKOVIC -IV. GRAFIKE
1979.	ŠKOLA	SLIKE B.TOKIĆA -IV.DEKORACIJE
1982.	ŠKOLA	SLIKE M.MAJSTORVIĆA -IV.DEKORACIJE
1983.	SPLIT	MURAL DIOLEKCIJAN -IV.DEKORACIJE
1983.	ŠKOLA	SLIKE N.AC. -IV.DEKORACIJE
1983.	ŠKOLA	SLIKE S.KARNIĆIĆA -IV.DEKORACIJE
1983.	ŠKOLA	SLIKE V.ROGOŠIĆA -IV.DEKORACIJE
1984.	DUBROVNIK	FOTO M.TRAJKOVIĆ
1984.	ŠKOLA	SLIKE Z.ZIVKOVIĆ -IV.DEKORACIJE
1985.	FOTO KLUB	FOTO M.TRAJKOVIĆ
1985.	FOTO KLUB	FOTOGRAFIJE -GRUPNA
1986.	BRODODRADILISTE	MURAL ANTICKA TEMA -IV.DEKORACIJE
1986.	JUGOPLASTIKA	MURAL IV.DEKORACIJE I IV.FOTO
1986.	ŠKOLA	SLIKE Z.BOROZANA -IV.DEKORACIJE
1987.	ŠKOLA	JARA KRADE -IV.DEKORACIJE
1989.	1. UMJ.SALON	80 GOD. ŠKOLE ŠK.CENTAR ZA PRIMJUMI. I DIZAJN
1989.	2. BIGAC	80.GODINA ŠKOLE ŠK. CENTRA ZA PRIMJUMI. I DIZAJN
1992.	1. FOTO KLUB	GRUPNA - DAN ŠKOLE
1992.	2. ŠKOLA	SEMINARSKI RADOVI IZ POV.UJM.-DAN ŠKOLE
1992.	KLUB PROSVJETATAR	SLIKE A.ZEDNIĆ -III.GRAFIKE
1992.	MUZ.PROSTOR	PRODAJNA ZA NOVU ŠKOLU
1992.	NAR.SVEUC.	FOTO M.PIVČEVIĆ + GRAFIKE LDUPLANIĆ
1992.	POMORSKA ŠKOLA	MURAL - SAZVJEDE -IV.DEKORACIJE
1992.	PROTIRON	MRTVE PRIRODE -ODJEL DEKORACIJE - GRUPNA
1992.	SPLIT	DOMIJADA
1992.	SPLIT	DOMIJADA
1992.	UMJ. SALON	ANTIRATNI PLAKAT -GRUPNA
1992.	ZAGREB	DOMIJADA
1993.	IL.GIMNAZIJA	SLIKE -SNI. A. ZEDNIK-IV.GRAFIKE
1993.	BEČUH	DOMIJADA
1993.	ŠKOLA	GUERNICA -ODJEL INDUSTRIJE
1993.	ŠKOLA	SLIKE ZA DAN PLANETA ZEMLJE I GOD.SHAKESPEAREA
1994.	1. UMJ.SALON	85 GOD.ŠKOLA - CRTËZI - ŠKOLA LIKOVNIH UMJETNOSTI
1994.	2. ŠKOLA	SENTENCE -IV.DEKORACIJE
1994.	3. ŠKOLA	FOTOGRAFIJE JV.DEKORACIJE
1994.	4. ŠKOLA	TEHNIČKO CRTANJE - RADOVI SVIH ODJELA
1994.	5. ŠKOLA	RADOVI PREDMETA PISMO - SVI ODJELI
1994.	6. HOT BELLEVUE	SLIKE A.ZEDNIĆ-IV.GRAFIKE
1994.	7. GOD.ZDRAVLJA	85 GOD. ŠKOLE - SKULPTURE I KERAMIKA
1994.	8. DUBROVNIK	85 GOD. ŠKOLE - SKULPTURE I KERAMIKA
1994.	9. ŠKOLA	MURALI - NATURALNI IV.DEKORACIJE
ODJEL GRAFIKE		MAT. PLAKATI GRAFIKE SVAKE GODINE 1980-1994.
GAL. NIJE VAŽNO		SVE IZLOŽBE U ŠKOLI U ŠK.GALERIJI "NIJE VAŽNO"

pripremila prof. Jasenka ŽUVELA SPLJIVALO

INFORMACIJE ZA MATURANTE

- 23.-25. svibnja - prijava završnog ispita
6.-15. lipnja - izrada završnog rada i elaborata
15. lipnja - predaja stručnog rada i elaborata
17. lipnja - usmeno obrazloženje završnog stručnog rada
20. lipnja - sjednica Ispitnog odbora
23.-25. lipnja - usmeni dio završnog ispita
27. lipnja - svećana sjednica Ispitnog odbora i podjela svjedočžbi

UPOZORENJA!

Ocjena na završnom ispitu formira se iz slijedećih elemenata:

- Objavljeni na razpisnim ispitima formiraju se u sljedećim elementima:

 - a) izrada rada i obrane elaborata
 - b) pismenog rada iz hrvatskog jezika (zadaća se piše u školi)
 - c) usmenog ispita (ispit je komisijski) koji se sastoji od tri skupine: pitanja iz struke (pojednog odjela), pitanja iz povijesti umjetnosti, pitanja iz tehnologije

Ukoliko su pozitivno ocijenjeni vaš rad i elaborat možete pristupiti ostalom dijelu ispita (pismenom i usmenom). Ukoliko je vaš rad pozitivno ocijenjen ali ste dobili negativnu ocjenu iz hrvatske zadaće, možete pristupiti usmenom dijelu, ali "popravni" naknadno polazeći iz hrvatske zadaće. Iсти je slučaj ako padnete na usmenom dijelu ispita.

"Popravni" se uvijek piše u drugom roku (kolovoz).

Ukoliko uspješno prođete kroz sve "zamke" možete se prijaviti na ove fakultete, akademije i više škole:

ZAGREB:

1. Akademija likovnih umjetnosti
- kiparstvo, slijekarstvo, grafika
 2. Akademija filmske i kazališne umjetnosti
- scenografija, kostimografija
 3. Interfakultetski studij za dizajn pri Arhitektonskom fakultetu
 4. Viša grafička škola
 5. Studij za dizajn pri Tehnološkom fakultetu (dizajn tekstila i odjevanja)
 6. Fakultet za grafički dizajn
 7. Filozofski fakultet
- povijest umjetnosti

ZADAR;

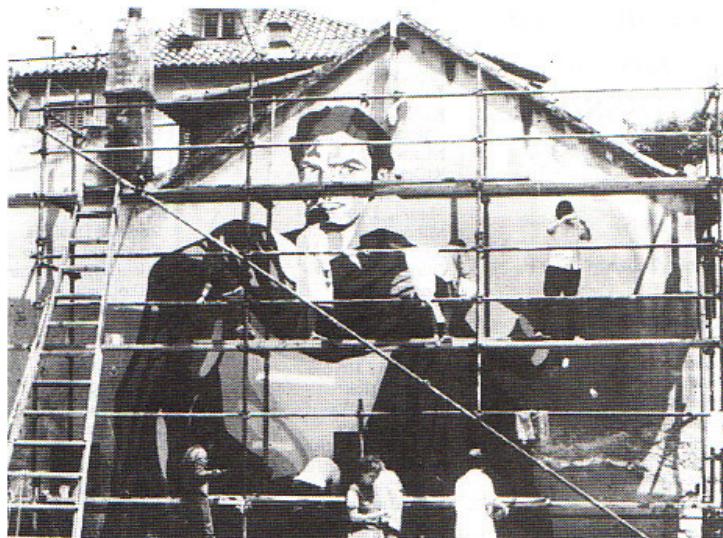
1. Filozofski fakultet	1. Filozofski fakultet
- arheologija	- povijest umjetnost (nastavnički smjer),
- povijest umjetnosti	- restauratorstvo

Drumska družina "Veliki odmor"

Dekoracija u Brodogradilištu

Mural "Dioklecijan-a" - rad odjela dekoracije

Na kraju školske godine...

Na kraju smo još jedne školske godine u kojoj ispraćamo maturante naše škole. Red je da nabrojimo one učenike koji su pohvaljeni i nagrađeni na sjednici Nastavničkog vijeća (1. lipnja 1994.).

Odjel kiparskog dizajnera

pohvala Vijeća profesora stručnih predmeta:

1. Galić Mario
2. Guberina Ante
3. Ivančić Igor

Odjel grafičkog dizajnera

pohvala nastavničkog vijeća zbog odličnog uspjeha:

1. Duplančić Luka
2. Zednik Alma
3. Gelemanović Mihaela
4. Stermšek Zrinka

pohvala Vijeća profesora stručnih predmeta:

1. Gracin Jerica
2. Stermšek Zrinka
3. Zednik Alma
4. Duplančić Luka
5. Babić Jakša
6. Babin Danijel
7. Gelemanović Mihaela

Odjel fotografskog dizajnera

pohvala Nastavničkog vijeća zbog odličnog uspjeha

1. Pivčević Mirko
2. Marinković Ivan

Odjel slikarstva

pohvala Nastavničkog vijeća zbog odličnog uspjeha:

1. Aničić Anamarija
2. Bulić Goran
3. Čale Mirena
4. Galić Miljenka

pohvala Vijeća profesora stručnih predmeta:

1. Bulić Goran
2. Čale Mirena
3. Aničić Anamarija
4. Galić Miljenka

Odjel dizajnera industrijskih proizvoda

pohvala Nastavničkog vijeća zbog odličnog uspjeha:

1. Šarić Ivana
2. Trevižan Hilda
3. Žitnik Ivana

pohvala Vijeća profesora stručnih predmeta:

1. Žitnik Ivana
- Učenici koji su sve četiri godine prošli s odličnim uspjehom imaju šansu (ukoliko im i maturalni rad bude ocijenjen odličnim) biti oslobođeni polaganja mature. To su ovi učenici: Ivana Žitnik
Mirko Pivčević
Šarić Ivana
Trevižan Hilda
Duplančić Luka
Čale Mirena
Stermšek Zrinka
Alma Zednik

MLADE POETE

Zdenka GUGIĆ

Mirno lagano

*Povucimo bijelu crtu,
mirno, lagano,*

*Povucimo zatim crte
tiho, pretiho.*

Pa obojimo u bijelo.

*A onda
klonuli,
razdraženi.*

*Krik
Kriknimo, al' nećujno*

*pa
hajdemo živjeti.*

Učenici koji su završili od 1988/89. do 1992/93.

1988/89

Amižić Milja
Bačić Ana
Batarelo Željan
Belas Boris
Bilić Aleksandra
Bogdanović Žana
Biočić Ivona
Božić Iris
Domić Mirela
Dužević Dragan
Golubić Mihail
Grenc Karin
Grimani Petar
Gruin Ljubinka
Gučić Sanja
Horvat Boris
Ivančević Suzana
Jovanović Igor
Jukić Sonja
Jurčević Mario
Klaric Barbara
Klaric Nikolina
Kolačko Tjaša
Kralj Nataša
Kukoč Zdeslav
Kulić Slaven
Marinović Ivona
Martić Boran
Martinis Mari
Mehić Ladan
Mlinarić Miranda
Mraković Petar
Mravak Branka
Mršić Jasmina
Nell Silvija
Nigojević Michele
Peraga Krešimir
Perković Ana
Piculo Ivana
Pivčević Maja
Projić Mirela
Radman Nikola
Radovan Boris
Stojan Silvana
Štrlijić Zvonimir
Vukorepa Marijana
Vuković Valentina
Vulić Katja
Vunić Dijana

1989/90

Agačević Mia
Bajić Mateo
Bajto Maja
Bartulović Marina
Basić Alida
Bračić Ana
Botteri Ana Marija
Bulj Maša
Bronzović Ivana
Burazin Nataša
Čibarić Marta
Čerina Ingrid
Domazet Nensi
Dražin Blaga

Duvnjak Ilinka
Fabriš Romana
Falak Kristijan
Javorčić Tanja
Juginović Lolita
Jurčević Ante
Karanušić Ivan
Katunarić Ivana
Klisović Odesa
Klišmanić Vedran
Lukač Roberta
Matulić Danijela
Mihovilović Linda
Nazor Dijana
Obradović Nataša
Oreb Gloria
Pančić Svetlana
Patrlić Anamarija
Pejaković Lenka
Peruzović Hrvanje
Piragić Iztok
Podrug Ivanka
Podrug Zoran
Pokelepović Orijana
Rastocić Goran
Rošin Stjepko
Sava Giuseppe
Storić Marijana
Strikić Maja
Šimunović Anamarija
Šišić Dijana
Šore Sanja
Štroliga Višnja
Šundov Srećko
Vimer Sandro
Vrzic Gojko
Žitko Damir
Žitko Suzana
Žmirić Mirjana
Žuvela Julio

1990/91

Adum Danica
Andrijašević Tatjana
Aras Ivana
Aviani Nela
Bakić Dino
Boban Tea
Bojić Biljana
Bošković Ana
Bralić Vedran
Delić Ana
Dodig Anamarija
Đomić Lucijana
Đžaja Renata
Glaudić Katarina
Gospodnetić Lenka
Grubić Tamara
Glinski Evgenije
Horvat Denis
Ivić Katica
Ivković Saša
Jelavić Mitrović Nikolina
Jerčić Anisija
Junasović Danijela
Kačić Ljubomir
Karaman Slobodan
Kelava Danijela
Kovčić Keti
Kuzmić Nikša
Lozančić Marijana
Lučić Alison
Merdešić Helena
Marković Snežana
Marković Željko
Marušić Ivan
Meštrović Toni

Miletić Kereša Alen
Ninčević Zorana
Novak Borut
Pavić Noemi
Perasović Nensi
Perkov Vedran
Petera Andrej
Pleško Damir
Popović Viktor
Radaljac Ivo
Raos Eduard
Raos Slaven
Repanić Danijela
Srđanović Marijo
Stipanović Mirjana
Šiško Irena
Škare Sanja
Tasić Barbara
Tkalčec Željko
Trze Helena
Vetma Nataša
Vrtlar Fabjanko
Žaper Vesna

1991/92

Agić Ivana
Batistić Irena
Belan Antonija
Bošnjak Tamara
Betić Ivana
Buzolić Milana
Crnković Melita
Čakić Darko
Čalić Dinka
Čelan Korana
Čerina Igor
Čikotić Miranda
Čizmić Arijana
Čirko Jelena
Čurković Ivica
Dedić Davor
Dediol Maruška
Filipović Amra
Franjić Nikola
Gabelić Andrea
Gančević Tereza
Grgić Doris
Grgić Zrinka
Horvat Ivan
Hrvatin Tamara
Janićke Anja
Jurjević Anamarija
Kalpić Nives
Klaricic Elena
Knezović Tajana
Kontrec Nada
Koračak Kolja
Korda Jakša
Koudela Miranda
Krstić Sladana
Kudrić Katja
Lukačević Tadinac Vedrana
Mihotović Boris
Miklausić Olga
Orlandini Korana
Orlović Galina
Papić Đorđe
Pavić Domagoj
Pervan Larisa
Petrić Maja
Pletikosić Alen
Pupačić Rašeljka
Radić Ivan
Reljić Najda
Rodin Barbara
Skorin Jere

Štrmotić Mario
Šerić Joško
Šmitran Stanka
Tadin Marie
Todor Magda
Vidan Edita
Zlatar Antonela
Zovko Katja
Zarko Ana

1992/93

Bakotić Ozren
Bakotin Jelena
Barić Marija
Bašić Milena
Baučić Teo
Bezinović Aleksandar
Bilić Igor
Blašković Antonio
Bodrožić Sandra
Bošnjak Nebojša
Bradić Dušanka
Bulj Jan
Djolonga Silvija
Džaja Maja
Efendić Ivana
Frstek Kristina
Gjivoje Ana
Glavinčić Duje
Gudelj Antonija
Jelavić Ante
Jerković Ivana
Kalcina Karolina
Kulić Nikša
Lučić Sanja
Majstrović Mara
Marović Petar
Mastilica Elena
Mateljan Angela
Mihoč Jasmina
Mikecic Mira
Milat Neira
Mirošević Sanja
Nekić Tajana
Njirić Srđana
Parčina Marija
Paškov Antonio
Paunović Antonija
Pužina Adrian
Radić Marina
Rašković Snježana
Rončević Duje
Samardžić Sunčica
Skriveneli Paula
Stamač Domagoj
Sunara Ela
Saran Nives
Šiško Ivo
Štević Bernard
Švragulja Mirela
Tomićić Ivana
Todorović Nikica
Vidani Vicko
Vrdoljak Miro
Zaninović Dani
Žižić Domina

1993/94

Aličić Tea
Aničić Ana Marija
Babić Jakša
Babin Danijel
Bačić Tanja
Belas Antonio
Biločerić Ivana

Bolanča Marijana
Božanić Ivana
Bućić Sanja
Bulić Goran
Čale Mirena
Čorbić Sabina
Čulić Antonela
Dragičević Ivana
Duplančić Luka
Dvornik Ivana
Dorđević Dragan
Franjić Indira
Galić Mario
Galić Miljenka
Gelemanović Mihaela
Gracin Jelica
Guberina Ante
Horozić Almir
Ivančić Igor
Ivković Helena
Jelavić Miranda
Jurić Ružica
Kirigin Dijana
Klem Edita
Knežević Davor
Ladić Mate
Latin Marija
Marinković Ivan
Matijaš Nediljka
Matijević Josko
Milanović Ana
Ožić Bebek Jurica
Paštrović Mirko
Pavić Elza
Pavlin Maja
Pažanin Joško
Paunović Siniša
Piragić Goran
Pivčević Mirko
Radevenić Tina
Sternšek Zrinka
Svalina Saša
Šabić Jasna
Šarić Ivana
Škare Ivana
Tramontana Vojislava
Trevižan Hilda
Vidak Miranda
Vukmir Damir
Zednik Alma
Žitnik Ivana

Dragičević Pero
Duhović Radoslav
Džaja Nikola
Efendić Rino
Friedl Dragutin
Ilić Silvana
Ivanisević Stipe
Jakus Vinko
Jelačić-Marjančević Tončica
Jukić Ivana
Kezić Iridej
Klaric Miroslav
Kovačić Kuzma
Kragujević Desanka
Križanović Neda
Lipanović Dijana
Lučin Silvana
Marin Mario
Meštanek Vanja
Milošević Željka
Miljak Vedrana
Mimica Mario
Monac Pleić Aljeta
Mustapić Kruna
Mustapić Nensi
Paligorić Miše Svjetlana
Perašović Mateo
Petrović Đurdica
Piragić Ahmed
Prlić Dražen
Protić Vinko
Pušić Gordan
Punda Žina
Radeljak Miroslav
Rošin Dijana
Runjić Jadranka
Sapunarić Keti
Skokodić Nikola
Srboj Ljubica
Šišković Nenad
Škarić Ante
Škrobica Vanja
Šverko Ivana
Tenžera Persida
Tomić Slobodan
Tolić Vedran
Vučedelija fra Ignacije
Vrdoljak Jozo
Vrdoljak Mladen
Žuvela Gorki
Žuvela-Splivalo Jasenka

Djelatnici Škole od 1988/89 do 1993/94

Nastavnici:

Alajbeg Tatjana
Aleksić Vesna
Antičević Nada
Anzulović Karmela
Boban Svetmir
Bodulić - Dražić Dubravka
Borovina Irma
Bubble Ljubica
Busatto Jadranka
Butina Marica
Dodig Jovan

Ravnatelji od 1988/89 do 1993/94

Dujić Boris
Bilankov Mladen

Administrativno - tehničko osoblje od 1988/89 do 1993/94:

Nada Čule
Katičanin Miloš
Kapitanović Ana
Ledina Ivka
Ljubić Nataša
Mladinić Iva
Ratković Vanja
Tadić Vlado
Tešija Milena
Topčić Ružica
Vukušić Dragica
Žuvić Marija

S otvorenja izložbe povodom 70. obljetnice škole - Umjetnički salon

Rad Foto odjela

U odjelu grafičke

VIJESTI IZ I OKO ŠKOLE Domijada 1994.

autorica priloga:
Ivana ŽITNIK

Učenice naše škole, koje stanuju u Ženskom dječkom domu u Čiril-Metodovoj ulici u Splitu, sudjelovale su na nekoliko manifestacija i izložbi koje je organizirao Dom.

Ivana Žitnik, Maja Pavin, Tanja Baćić, Ana Filipović i Marija Latin izložile su svoje likovne radove na izložbi pod nazivom "Sjaj u oku, iskrice u duši za riznice Zadra, Splita i Dubrovnika".

Druga značajna izložba je "Portreti 28 F" na kojoj su prikazani portreti učenica iz Doma.

Učenice su svojim radovima sudjelovale na regionalnoj smotri kulture i športa koja je održana 7.svibnja 1994. u Splitu.

Svoje radove predstavile su i u atriju IV. i V. gimnazije.

Najveći uspjeh postigle su na Republičkoj smotri kulture i športa (poznata kao "domijada") koja je održana krajem svibnja u Rijeci gdje su dobitne republičko priznanje i prvu nagradu. Čestitamo!!!

Nastupi na sportskim natjecanjima

NATJECANJE SREDNJIH ŠKOLA U STRELJAŠTVU (travanj 1994.)

Ekipa naše škole u sastavu Alma Zednik, Tramontana Vojislava i Marina Ivelić osvojaju 1. mjesto.

NATJECANJE SREDNJIH ŠKOLA U PLIVANJU (svibanj 1994.)

Šola Tanja osvojila je 1. mjesto u disciplini 50 m prsno
Pjerina Lisičar osvojila je 3. mjesto u disciplini 50 m kral
Marijana Musinov osvojila je 3. mjesto u disciplini 50 m delfin
Ekipa u sastavu Marijana Musinov, Tanja Šola, Pjerina Lisičar i
Miranda Viđak osvojile su 3. mjesto u štafeti 4 x 50 m mješovito

Zašto nemamo dana škola?

Odgovor na ovo pitanje potražili smo kod gosp. ravatelja Mladenom Bilankova.

ODGOVOR JE OTPRILIKE OVAKAV: Svoj dan naša škola slavlja je u zadnjih desetak godina na različite datume. Prije dvije godine neslužbeno je utvrđen dan za 18. svibnja kada se slavi Medunarodni dan muzeja. Prošle godine smo ga "propustili". Zaista bismo ga trebali definitivno odrediti početkom iduće školske godine.

Lidrano '94

Ovogodišnje državno natjecanje LIDRANO '94 (natjecanje u ljetnom, dramskom i novinarskom stvaralaštvu) održano je u Puli krajem svibnja. Učenica Andrea Majica nastupila je recitacijom pjesme "Dva fragmenta jedne poslanica" T.P. Marović i za svoj nastup osvojila Priznanje koje joj je dodijelila prosudbena komisija (Vlado Krušić, ravnatelj zagrebačkog kazališta mladih; Slavica Jukić, glumica i dr.).

Na istom natjecanju bio je i naš "ARTLIST" koji je također dobio Priznanje i prosudbene komisije (Marijana Šimeg, "Školske novine"; Sanja Pilić, književnica; Višnja Biti, Hrvatski radio, Zagreb; Mladen Kušec, Hrvatski radio, Zagreb i dr.). Na natjecanje je pristiglo sedamdesetak školskih listova iz cijele Hrvatske ali je samo osam srednjoškolskih listova ušlo u uži izbor i predstavljeno na izložbi u Domu hrvatskih branitelja.

Izvannastavne aktivnosti u školi

Približavanje umjetnosti nije lako, jednostavno i površno. Ali njezino postupno čini život podnobljivim i lijepim.

autorica priloga:
Ljubica SRHOJ

Početkom školske godine 1991/92 obilježilo je osnivanje niz druština koje su se bavile izvannastavnim aktivnostima.

NOVINSKA DRUŽINA osnovana je tijekom listopada i započela s izdavanjem prvog školskog lista "ARTLISTA". Cilj ove družine je da se bavi novinarskim izrazom (kritike, reportaže, feljtoni, putopis...) koji bi bili primjereni uzrastu, kreativnosti i interesima učenika. Do sada je izišlo osam brojeva. "ARTLIST" je vrlo uspješno predstavio našu školu na LIDRANU '92 u Rijeci i na LIDRANU '94 u Puli kada je izabran među osam najkvalitetnijih školskih listova srednjih škola u Hrvatskoj i predstavljen na prijedlog izložbama.

"ARTLIST" je dobitnik Priznanja u Rijeci i Puli kojeg mu je dodijelilo Ministarstvo prosvjete na prijedlog prosudbene komisije koju su činili ugledna imena hrvatskog novinarstva.

Iako se na LIDRANO šalje šezdesetak školskih listova svake godine i na desetine novinarskih radova, mi smo 1992. na LIDRANU osvojili i diplomu i nagradu za samostalni novinarski rad pod naslovom "Ditiramb proljeću duha koji nam je dala naša škola" učenika Jere Skorina. Isti učenik izabran je za glavnog grafičko-likovnog urednika Biltena 2 u kojem je napisano Uvodnik pod naslovom "Što je stvaralaštvo".

DRAMSKO - RECITATORSKU DRUŽINU vodila je prof. Ljubica Srhoj. Bit ove družine je bio da se učenici iskazuju u interpretaciji tekstova i scenskom stvaralaštvu. Posebna pozornost posvećuje se njegovanju hrvatskog jezika bilo književnog ili zavičajnog.

Prvi javni nastup imala je družina "ARTIST" u okviru humanitarne akcije "Moja.bajka i moj san za Vukovar" tijekom travnja 1992. U ex Muzeju revolucije nastupali su prologom Rostanda I. Edmonda "Cyrano de Bergerac" Lara Pervan i Jerica Gracin.

Najviše simpatija i dobre kritike pobrala je pučka igra "Sad joli nikad" čije su autorice teksta, kostima i režije profesorice Vanja Škrabica i Ljubica Srhoj. Igru su izvodili učenici Ozren Bakotić, Angela Mateljan i Jere Skorin (Joško Gaćina kao alternacija). Igru je pjesmom pratila klapa "Gusterma".

Kulturalna panorama HR Radio Splita dala je kratki prilog o predstavi i pozitivne kritike od strane novinara G. Pelajića.

Ista predstava sudjelovala je na državnom natjecanju LIDRANO '92 u Zagrebu kad prosudbena komisija predstavu ocjenjuje najboljim učeničkim ostvarenjem te godine. Predstava dobiva najveće priznanje - Diplomu.

Predstava jeigrana je u Tehničkoj i Pomorskoj školi i u nezaboravnom dvorištu naše stare škole.

Lokalna TV - postaja "TV-Marjan" prikazivala je predstvu desetak puta za prošlogodišnje i ovogodišnje božićne blagdane.

"ARTIST" družina dobila je i poziv sa nasupa na Festivalu djeteta u Šibeniku na koji nije otisla zbog ratnih opasnosti u lipnju 1992. Pod pokroviteljstvom British-aida organiziran je paket "Što je to Bog, majko?" u tjednu sučuti za svoju djecu žrtve rata u lipnju 1993. Dramska družina "Artist" izvodila je predstavu K. Königa "Veliki petak", u kojoj je sudjelovalo 16 izvođača. "Veliki petak"

Priredba u dvorištu stare škole "Sad joli nikad" - dramske družine "Artist"

igralo se tjeđan dana u Dioklecijanovim podrumima, a režiju su potpisale V. Škrobica i Lj. Srhoj.

Istu predstavu dramska grupa izvodi u Crkvi Gospe od zdravlja u studenom 1993. a CaTV je prikazuje za uskršnje blagdane (1994.) na malim ekranim.

Dramska družina "ARTIST" imala je još nekoliko manjih ali ne i beznačajnih nastupa: nastup na manifestaciji "Marulićevi dani" 1993. Jasmin Beneta (Angela Mateljan i Andrea Majica), "Marulićevi dani" 1994. (Andrea Majica), "Split, sretan ti Božić" (tvrdava Gripe, 1993.), "O, kako bi divno bilo..." recital u auli škole prigodom proslave Božića, "Križni put" u tvrdavi Grupe recital su izveli Jasmina Beneta, Goran Bulić i Tina Radovanjić. Za sve te nastupe naši učinici su dobili usmeno ili pismeno priznanje a najbolji i nagrade.

LIDRANU '93 održan je u Čakovcu tijekom svibnja. Učenica Andrea Majica osvojila je Diplomu recitirajući pjesmu J.F. Pločara "Nitko mi ne može reći" i bila jedina nagradena u županiji Splitsko-dalmatinskoj.

Prof. Ljubica Srhoj vodila je i LITERARNU DRUŽINU koja je povremeno svoje radeve objavljivala u školskom listu ili je sudjelovala na manifestaciji "Marulićevi dani" gdje je učenica Zdenka Gugić dobila priznanje i nagradu za svoju pjesmu.

Osim ovih družina djelovala je povremeno držina "Veliki odmor" čiji je voditelj bila prof. Jasenka Žuvaca - Splivalo. Karakteristika ove družine je što tekstove govori na engleskom jeziku. Svoj prvi nastup imali su pred školom za Dan planetet zemlje (1993) i godišnjice Shakespearera kad izvode scensku igru "Much Ado About Shakespeare". (Mnogo vike oko ... Shakespearea). Značajan nastup imali su u kolovozu 1993. povodom otvaranja izložbe Astor škola iz Dovera.

Za naš "ARTLIST" dali smo pregled svih nastupa i uspjeha školskih družina koja smo ostvarili u posljednje tri godine. Zahvaljujući entuzijazmu profesora-voditelja i talenatiranosti i marljivosti učenika, mladež naše škole iskazala je i iskazuje stvaralaštva i kreativnost svoje potencijale i obogaćuje naše ozračje duhovnošću.

Tko se krije iza pseudonima?

Pseudonim je grčka riječ a možemo je prevesti kao lažno ili izmišljeno ime, nadimak..... Mnogi se ljudi potpisuju pseudonimom i to čine iz raznih razloga: političkih, vjerskih, umjetničkih... Ponekad pseudonim potisne pravo imo autora tako da neke poznajemo samo po pseudonima a vi pokušajte otkriti pravo ime osobe:

pseudonim:

Molière
Voltaire
Maksim Gorki
Anatole Franse
Mark Twain
Ksaver Šandor Đalski
Prežihov Voranc
George Sand
George Eliot
Stendhal
Jenio Sisolski
Paul Eluard
Elin Pelin
Greta Garbo
Marilyn Monroe

pravo ime:

Rješenja:

Jean Batiste Poquelin, Fransis Marie Arouet, Aleksej Maksimović Pješkov, Samuel Langhorne Clemens, Ljubo Babić, Lovro Kuhar, Aurore Dupin baronne Dudevant, Mary Ann Evans, Marie Henri Beyle, Eugen Kumičić, Eugen Grindel, Dimitar Ivanov Stojanov, Greta Gustafsson, Norma Jean Baker.

IZ ŠKOLSKIH BILJEŽNICA

Stvaranje

Izbor prof. Marice BUTINA

Ponekad čovjeku dodu trenuci koje on toliko intenzivno osjeti da ih poželi ovjekovječiti na neki način, sačuvati ih zauvijek. Poželi iskazati svoju sreću, ushićenje, ljubav ili bol, izraziti te osjećaje riječima jer ne zna kamo bi drugamo s njima. To su oni trenuci koje jednostavno nazivamo inspiracijom - čini me se malena riječ za nešto tako nježno i užvišeno.

Kad dodu takvi trenuci, uzimam olovku i papir i nižu se rijeći, stihovi, more mojih osjećaja na bijelom papiru. Osjećajući neku posebnost trenutka, bilo je da bolan ili sretan, tražim rime, epitete, svilene načine da ublažim naboj osjećaja koji je tog trena tako jak da ne mogu podnijeti njegovu silinu koja me tjeran da iskažem, definiram svoju bol ili ljubav. I kada mi na kraju ponestane riječi, završavam pjesmu pa je čitam ponovo i ponovo sve dok se zbilja ne osjetim mirnijom, lakšom, a onda je prepisujem na tajnostrane stranice svog dnevnika gdje će zauvijek ostati da me podsjeti na djelič života i još ču je mnogo puta sa smiješkom pročitati. Pročitat će je i ponetko drugi, meni dovoljno drag da bih ga smatrala dostojnim i možda će mu se suza iskrasti, možda se raznježi ako shvatim moje osjećaje... To će me neizmjerno radovati. Ali netko će se i nasmijati na moje "piskaranje", možda se i narugati. To me neće zaboljeti jer osjećam da je pjesma naj vrijednija za samog pjesnika. Samo on može znati dubinu tih riječi jer je pjesma dio njegovog sreća i njemu je najdragocjenija.

DANICA OZRETIĆ

Bogovi se slože te progutaju tript i postanu ljudi tj. bogovi na triptu. Vrijeme je prolazio i njima se sve manje svidalo što su vidjeli. Odlučili su se vratiti koristeći moć materijalizacije sjećanja na svijet bogova. Stvarali su ga na Zemlji djelima - govoreći drugima čarobne riječi za spasavanje iz pakla ovakvog postojanja: "Stvarajte UMJETNOST!".

MATO BLAŽEVIĆ

Stvaranje! Pitam se kako stvoriti ovaj sastav, stvoriti treću školsku zadaću. Kako li je bilo Bogu dok je stvarao svijet: Zemlju, Mjesec, Sunce, planete, svemir i kto zna što još iz svemira? Ali on je stvarao nemarno i tako je stvorio i nas - da nastavimo stvarati.

ANITA ŽITKO

Stvaranje je na neki način bit života jer svaki čovjek nešto stvara. I ne samo čovjek, nego i priroda. Mi smo stvoren i nastavljamo stvarati. Ali isto tako i uništavamo stvorenje što znači da nije sve stvorenje od ljudi i korisno. Tu tamnu stranu stvaranja ne volim. Draže mi je stvaranje glazbe, slika, knjiga... i umjetnosti uopće.

MARINA IVAČIĆ

Svaki pojedinač ima svoj stil stvaranja. Stvaranje je smisao života, ono čini život uzbudljivijim. Stvaramo da bismo živjeli, žrtvujemo se stvarajući. Ponekad i ne dobijemo ono što želimo, ponekad nam se i ne vrati sav trud kojega smo uložili...

TANJA ŠOLA

Koliko je lijepo vidjeti cvijet koji se stvori pod sniježnim pokrivačem! Tada se divimo kako li se malo, živo biće stvorilo u tako neprikladnim uvjetima života. Kao što svaki put kada se rodi malo dijete, naraste novi cvijet, izlaze neka životinja osjećamo ljubav i nježnosti prema tom nemoćnom biću, tako se divimo i onome što smo mi sami stvorili s mnogo muke i truda.

MARIJANA TOKIĆ

Ugrožava li ekranizacija poznatih književnih djela ljestvu čitanja

Danas živimo u vremenu kada nam razvoj suvremene tehnologije pruža mogućnost kakve, ne tako davne, generacije nisu mogle ni zamisliti. Radio, televizija, video postali su nezaobilazna svakodnevica. Naravno, ovakva sredstva javne komunikacije utječu i na književnost, odnosno umjetničku pisani riječ i to više struko.

Jedan od primjera je i sve češće ekranizacija poznatih književnih djela (romana, drama), od kojih se neka nalaze i na popisu obvezne školske lektire (R.Marinković "Kiklop", "Glorija"; M.Krleža "Glembajevi", "U loguru"...; I.Aralica "Okvir za mržnju"...). Ukoliko ih je moguće pronaći po gradskim videotekama, učenička dilema je riješena. Sat i pol vremena uz mali ekran bezbolnije je od poduzeg iščitanja "debelih" književnih djela, a koja se na žalost često ni ne mogu naći po knjižnicama.

Čini se tehnologija je još jednom odigrala svoje, u ovom slučaju olakšala učeničke muke, ali samo naizgled. I onima najtvrdokornijim, trunak grižnje savjesti postavit će pitanje "Činim li ispravno?". Ugrožava li ekranizacija poznatih književnih djela užitak, ljestvu čitanja.

Film kao nositelj književne poruke ima svoju umjetničku vrijednost, ali ona je ostvarena na sasvim drugim izražajnim sredstvima. Ukoliko je riječ o ekranizaciji jednog romana mogućnosti doslovne interpretacije su naravno nemoguće. Pripreme za snimanje obuhvaćaju filmski scenarij koji se piše na osnovi književnog teksta, ali koji dozvoljava velike slobode piscu scenarija pa često i sam može imati svoju samostalnu književnu vrijednost. Razlozi tome su specifični uvjeti koje zahtijeva filmska tehnika. Zahvaljujući mogućnosti kamere, zvučnim efektima, pa i prisutnošću samih glumaca (živi likovi) film nam daje jednu posebnu iluziju, ali ne ostavlja onaj prostor za imaginaciju koji nam pruža knjiga. Takav umjetnički film uvjek nosi odredene sugestije autora, dok pri čitanju književnog djela čitatelj je prepričan sam sebi, rjeđe piscu odnosno pripovjedaču (glavni lik).

Kada je riječ o ekranizaciji dramskog djela ostupanja od originalnog teksta nešto su manja. Shvatljivo, budući da je drama takva književna vrsta koja je i namijenjena prvenstveno za prikazivanje na pozornici. To ipak ne znači da je ne moramo čitati u originalu, jer pri postavljanju na scenu moguće su brojne interpretacije, kako redatelja, tako i samih glumaca. Naznačene didaskalije sugeriraju scenski pristup, ali redatelji ih se ne moraju nužno pridržavati, budući da svako vrijeme nosi svoje osobite zahtjeve. Kako prepoznati i ocijeniti takve intervencije ukoliko i sami nismo doživjeli (proživjeli) dramu snagom svoje maštice i imaginacije. Uostalom to nam dozvoljava da istu dramu pogledamo (doživimo) u nekoliko dramskih postava i da uvjek otkrijemo nešto novo.

S druge strane ekranizacija drame ne daje nam onu iluziju koju ostavlja kazalište. Specifičnu atmosferu kazališta nemoguće je prenijeti na ekran, prvenstveno zbog njegove veličine koja bolje prihvata manji broj likova, te tematiku iz svakodnevnog života.

Na kraju, vidimo da ekranizirano književno djelo ne može zamijeniti knjigu zbog različitih zakonitosti koje vladaju u ovim umjetničkim granama, no ipak ako vas film navede da pročitate i knjigu pokušaj izbjegavanja obveza bio bi opravdan.

PUTOPIS **Zlatni PRAG**

Školska ekskurzija učenika trećih razreda organizirana je 1. travnja: Sedmodnevni posjet Pragu

autorica priloga
Andrea PERKOV
(izbor prof. I.Jukić)

Kasno je popodne. Sjedimo u kafiću "Picasso" i pijuckamo nešto hladno pred sam odlazak. Čeka nas dalek i pomalo zamoran put, ali nas to ne zabrinjava. Smjestili smo se u autobus i krenuli. Pogled na Split s osjećajem kao da odlazimo na duže vrijeme. Atmosfera je vesela. Pjesma, gitara...

Noćna vožnja kroz Hrvatsku.

Posebno uzbudnje, a pomalo i strah pri prijelazu pontonskog mosta kod Maslenice. Bez svjetla, bez zvukova.

Zagreb. Vidimo ga samo s auto - ceste. Tisuće i tisuće malih svjetala.

Slovenija, koju smo uglavno prespavali.

Zora u Austriji. Drevne kućice, predivne šume...

Evo i Beča, ali iz daljine. Vodič nam neprestalno govori: "... lijevo pogledajte... desno pogledajte"

Skrećemo na cestu koja nas vodi konačnom cilju. Do njega prolazimo kroz slikovite gradiće Češke. Naziru se zgrade. Prag! Ulažimo u grad, razgledavamo iz autobusa onoliko koliko se to može. Smjestili smo se u hotel i odmah odlazimo u posjet Umjetničkoj školi. Oduševljenje. Kolika je!

Vraćamo su u hotel i spremamo za noćnu panoramu Praga. Predivno je! Toliko svjetla. Zlatni Prag!

Ujutro nam vodič pokazuje grad. Toliko crkvi, pa zgrade, kipovi, cvijeće, veličanstven Karlov most, nemira Vltava i labudovi. Malo odmora uz čuveno češko pivo. Zaista čuveno!

U hotelu je atmosfera na vrhuncu.

Ujutro, ponovno grad, robne kuće, shoping... Stari grad Hradčany, predivna gotička katedrala, pogled s Vyšehrada, praški mostovi, Nerudina ulica i kuća Franza Kafke. I opet noćni život, disco-clubovi, pivo... Zaboravljamo na spavanje. Uživimo u gradu koji nas iz dana u dan sve više oduševljava. Na kraju spoznaja da je odlazak pred nama.

Rano ujutro napuštamo Prag s tugom i ljubomorom na prof. Žuvelu jer ona ostaje.

Odlazimo u Beč. Nažalost, jako kratko. Trka kroz muzej, na brzinu Rambrandt, Velasquez, Bruegel... I doviđenja Beču!

Umor i san lagano nas svaladavaju.

U rano jutro budi nas grbava cesta uz Jadransko more i oštreljene Velebita.

Pa, vratili smo se. Sve je opet poznato i obično, a tek što je vruće! Jutarnji pozdrav Splitu: Ahoj!

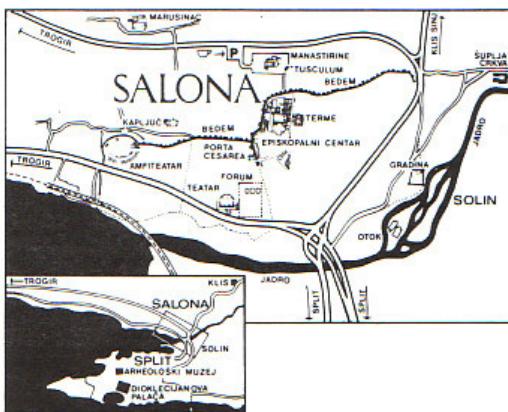
**UZ STOTU GODIŠNJCU
MEĐUNARODNOG KONGRESA ZA
STAROKRŠĆANSKU
ARHITEKTURU (1894-1994)**

Salona

Samo nekoliko kolometara od Splita, podno srednjovjekovne kliške tvrđave i uz obale bistrog Jadra, u središtu današnjeg gradića Solina nalazi se arheološka zona s ostacima antičke Salone. Salona je nekada bila središte i glavni grad rimske provincije Dalmacije. Tu se nalazi najbogatije arheološko nalazište u Hrvatskoj pa se čudi da su ovi bogati nalazi bili povod održavanju Prvog međunarodnog kongresa za starokršćansku arheologiju. Najveća zasluga pripada don Frani Buliću. Istraživanja i iskopavanja su dokazale da je Salona bila naseljena još u pretpovijesti, a da je u rimsko doba brojila 60 000 stanovnika. Grad je bio opasan tvrdim kulama i jakim bedemima.

Tusculum na Manastirinama još se vremenu opire. Glavni neprijatelj je "divljia gradnja" (brojni kafići i privatne kuće) u čije zidove i dvorišne ograde su ugrađeni djelovi nekadašnjih rimskih palača, villa, kazališta, pregrada, mozaika i sarkofaga.

Iako je najveći dio nalazišta analitičke Salone pohranjeni u Arheološkom muzeju u Splitu, neka obilježavanje stogodišnjice bude povod razgledanju eksponata bilo u Muzeju bilo na salonitaskim iskopinama. Sačuvati iskopano arheološko blago i dalje otkrivati i iskopavati Salonu bit će najbolje odano štovanje don Frani Buliću i našim precima.

OD STOLJEĆA SEDMOG

Glagoljica - simbol hrvatske autohtonosti

Ne smijeno zapustiti baštinu naših predaka već pokušajmo naučiti pisati i čitati glagoljicu.

TABELARNI PRIKAZ GLAGOLJSKE AZBUKE

OBLA	GLAGOLICA	UGLATA	BROJNA VRUEDNOST	TRANSLITERACIJA	NAZIV SLOVA
+	+	+	1	A	AYB
Ѡ	Ѡ	Ѡ	2	B	EUKY
Ѡ	Ѡ	Ѡ	3	C	VEDE
Ѡ	Ѡ	Ѡ	4	D	GLAGOL
Ѡ	Ѡ	Ѡ	5	E	IMPO
Ѡ	Ѡ	Ѡ	6	F	ZETIN
Ѡ	Ѡ	Ѡ	7	G	DZELO
Ѡ	Ѡ	Ѡ	8	H	ZEMLA
Ѡ	Ѡ	Ѡ	9	I	IZBE
Ѡ	Ѡ	Ѡ	10	J	BEREB
Ѡ	Ѡ	Ѡ	11	K	RASO
Ѡ	Ѡ	Ѡ	12	L	LINE
Ѡ	Ѡ	Ѡ	13	M	MYSLITE
Ѡ	Ѡ	Ѡ	14	N	KASB
Ѡ	Ѡ	Ѡ	15	O	OMA
Ѡ	Ѡ	Ѡ	16	P	POKOJ
Ѡ	Ѡ	Ѡ	17	R	RECI
Ѡ	Ѡ	Ѡ	18	S	SWOVO
Ѡ	Ѡ	Ѡ	19	T	TVEMBO
Ѡ	Ѡ	Ѡ	20	Ѡ	Ѡ
Ѡ	Ѡ	Ѡ	21	Ѡ	Ѡ
Ѡ	Ѡ	Ѡ	22	Ѡ	Ѡ
Ѡ	Ѡ	Ѡ	23	Ѡ	Ѡ
Ѡ	Ѡ	Ѡ	24	Ѡ	Ѡ
Ѡ	Ѡ	Ѡ	25	Ѡ	Ѡ
Ѡ	Ѡ	Ѡ	26	Ѡ	Ѡ
Ѡ	Ѡ	Ѡ	27	Ѡ	Ѡ
Ѡ	Ѡ	Ѡ	28	Ѡ	Ѡ
Ѡ	Ѡ	Ѡ	29	Ѡ	Ѡ
Ѡ	Ѡ	Ѡ	30	Ѡ	Ѡ